

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 74.506 van 24 juni 1998

A. 68.971/VIII-781
(voorheen VI-13.233)

In zake : **REYSER** Anne-Marie,
die woonplaats heeft gekozen bij
de vzw GERFA,
Luttrebruglaan 137
1190 Brussel,

tegen :

DE POST,
die woonplaats heeft gekozen bij
Mr. Marc UYTENDAELE, advocaat,
Kapitein Crespelstraat 2-4
1050 Brussel.

DE RAAD VAN STATE, VIIIE KAMER,

Gezien het op 15 mei 1996 ingediende verzoekschrift, waarbij Anne-Marie REYSER de nietigverklaring vordert van twee beslissingen die op 21 februari 1996 genomen zijn door de bestuurder-personeelsdirecteur van de verwerende partij, waarbij ze, wat de eerste beslissing betreft, bij wijze van tuchtstraf gedurende achtereenvolgens vijftien en dertig dagen geschorst wordt, en, wat de tweede beslissing betreft, bij wijze van tuchtstraf gedurende achtereenvolgens zestig en negentig dagen geschorst wordt;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van de heer LOMBAERT, adjunct-auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 24 februari 1998, waarbij de neerlegging van het dossier en het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 18 mei 1998, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 19 juni 1998;

Gehoord het verslag van de heer GEUS, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van verzoekster, en van Mr. UYTENDAELE, advocaat, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer LOMBAERT, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoekster sedert 8 april 1969 postambtenaar is en sedert 1 augustus 1985 bekleed is met de graad van eerste onderpostontvanger (rang 34); dat haar onmiddellijke chef zich op 17 juli 1995 heeft voorgenomen haar bij wijze van tuchtstraf voor vijftien dagen te schorsen wegens verscheidene beroepsfouten; dat de onmiddellijke chef van verzoekster, na kennis te hebben genomen van verzoeksters uitleg, zijn beslissing

gehandhaafd heeft; dat hij zich op 25 augustus 1995 heeft voorgenomen haar bij wijze van tuchtstraf voor dertig dagen te schorsen wegens soortgelijke fouten; dat hij op 21 september 1995 zijn beslissing gehandhaafd heeft, ondanks verzoeksters uitleg; dat hij zich op 27 oktober 1995 heeft voorgenomen haar bij wijze van tuchtstraf voor zestig dagen te schorsen wegens soortgelijke fouten als die waarop voordien al was gewezen; dat hij op 27 november 1995 zijn beslissing gehandhaafd heeft, ondanks verzoeksters uitleg; dat de onmiddellijke chef van verzoekster ten slotte, toen opnieuw soortgelijke fouten waren vastgesteld, zich heeft voorgenomen haar bij wijze van tuchtstraf voor negentig dagen te schorsen; dat hij zijn beslissing op 9 januari 1996 gehandhaafd heeft omdat hij de uitleg van betrokkene irrelevant vond;

Overwegende dat verzoekster de commissie van beroep omtrent die vier beslissingen heeft geadieerd; dat deze de bezwaren tijdens haar vergadering van 6 februari 1996 heeft onderzocht; dat ze geoordeeld heeft dat de eerste twee straffen behouden moesten blijven; dat ze, wat de twee overige straffen betreft, verklaard heeft dat de zaak op grond van artikel 117 van het administratief statuut van de ambtenaren van De Post niet meer bij haar aanhangig was, aangezien verzoekster zonder ontvankelijke reden afwezig was;

Overwegende dat het advies van de commissie van beroep wat de vier straffen betreft ongunstig is voor verzoekster;

Overwegende ambtshalve dat artikel 118, § 2, van het administratief statuut van de ambtenaren van De Post als volgt luidt :

" Is het advies van de commissie van beroep gunstig voor de verzoeker, dan wordt het gevolgd door een beslissing genomen door de Raad van Bestuur voor de

ambtenaren van de rangen 17, 16 en 15 en door het Directiecomité of zijn afgevaardigde voor de ambtenaren van de andere rangen; deze lichten er de commissie van beroep over in en motiveren elke beslissing die niet met het advies overeenstemt.

Is het advies van de commissie van beroep ongunstig voor de verzoeker, dan blijft de betwiste beslissing behouden."

Overwegende dat, aangezien het advies van de commissie van beroep ongunstig was voor verzoekster, de eindbeslissing omtrent verzoekster alleen kon worden genomen door haar rechtstreekse hiërarchische meerdere; dat de delegatie die het directiecomité heeft verleend aan de administrateur-personeelsdirecteur, hem immers alleen in staat stelt maatregelen goed te keuren genomen met toepassing van artikel 118, § 2, eerste lid, van het statuut van De Post, te weten wanneer het advies van de commissie van beroep gunstig is voor de ambtenaar, terwijl artikel 118, § 2, tweede lid, in die zin moet worden gelezen dat de eindbeslissing moet worden goedgekeurd door het orgaan dat de beslissing heeft genomen waartegen het beroep was gericht; dat daaruit volgt dat de steller van de bestreden handelingen niet bevoegd was om die handeling te stellen; dat het beroep gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd worden de twee beslissingen die op 21 februari 1996 genomen zijn door de bestuurder-personeelsdirecteur van DE POST, waarbij Anne-Marie REYSER, wat de eerste beslissing betreft, bij wijze van tuchtstraf gedurende achtereenvolgens vijftien en dertig dagen geschorst wordt, en, wat de tweede beslissing betreft, bij wijze van tuchtstraf gedurende

achtereenvolgens zestig en negentig dagen geschorst wordt.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 4.000 frank, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op vierentwintig juni 1900 achtennegentig door :

de hr. GEUS,	kamervoorzitter,
Mevr. DAURMONT,	staatsraad,
Mevr. GEHLEN,	staatsraad,
Mevr. HONDERMARCQ,	griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J.-Cl. GEUS.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.